

Esrar

– Şenol Durmuş · 03 Mart 2011

-“Eeee dalga nasıl? Birşey demedin hala?”

Eski, yıkık gecekonduunun perişan bir odasında , iki adam anlamsız bir şekilde göz göze geldi...Sigara, esrarın dumanı, oda içersinde, sis gibi yayılırken, uyuşturucu satıcısı ağzındaki dumanı salarken karşısında oturana soruyordu...Adam hala cevap vermiyordu...

Kısa boylu, çelimsiz, üstü başı perişan olan adamı kısa öksürükler tutmuştu.Oturduğu kırk sandalyeden düşmemek için bir elini masaya dayadı.. Bir şey söylemek isterken tekrar tıkanıyor, öksürüyordu...Neden konuşmuyordu?...

"Hadi cevap ver ulan..İyi mal işte, hakiki Lübnan malı. Afgan bile olabilir, ama hala cevap vermiyor, karakersiz müptezel. Deminden beri koca üçlüleri peşpeşe içtin, geberdin. Nefes alamıyorsun, dumanları kör bağırsağına kadar çekiyorsun, öksür öksür de geber. Alt tarafı on liralık fişek alıcan. Bedavadan on liralık çektin bile, hadi hadi ulan konuşsana."

Öksüren adama bakarken düşünüyordu...Sigarayı hala bırakmak istemeyen adam elini ağzına doğru tutarak konuşuyordu:

"Valla Arap Mehmet abi, fena değil ama geçen haftaki dalga bundan daha iyi gibiydi.Kaç kilo almıştın abi, inşallah zarar etmezsin"

Sustu...Sönmekte olan esrarlı sigaradan birkaç duman daha çekmek için çaba sarfetti...Adamın bu tarz konuşmasından rahatsız oldu.. .Öfkeyle kızgınlıkla el kol hareketleri yaptı:

"Sana ne ulan ne kadar aldığımndan, benim ortağım mısın?..Ne diyorsun sen Naci, esrar değil eroin mübarek, sen ne zaman böyle kubar içtin he? Söylesene, çingeneler den ot içe içe tık nefes olmuşsun, kışından nefes alıyorsun artık...Fazla traş etme de, ne kadarlık alacaksan al, hadi ilerle git, işim gücüm var, gidip piyasayı dolaşacağım, çabuk söyle."

Hırsla ayağa kalktı. Küçük odanın içinde, ağır aksak volta atarken gittikçe huzursuzlanıyordu.Bu uğursuz oto hırsızı bugün nasıl da karşısına çıkmıştı.

"Senin geçen hafta paket olduğunu söylediler he doğru mu?..Nasıl paçayı yırttın?."

Yeniden öksürmeye başladı...Boğuluyordu...

"Su içsene gebericen ulan"

Adam elini sallarken gırtlğından konuşuyordu..

"İstemez abi, doğru yakalandık ama suçu birader üstüne aldı beni saldılar"

"Ulan şansın var, bunlar adamı öyle kolay kolay bırakmaz ya"

"Abi iyi bir zarboya denk geldik...O eski işkencecinin tayini çıkmış anlayacağın"

Ne şanlı bir hırsızmış...O ne zaman iyi birine rastlayacaktı acaba?... Ne zaman yüklü bir mal almışsa, malı eritip satana kadar, büyük stres yaşardı.Aldığı bu malı bir hafta içerisinde satıp ana satıcıya borcunu kapatması gerekiyordu.

Yılların satıcısı Arap Mehmet profesyonel, işinin hakkını veren adamdı. Karşısında oturan kısa boylu, zayıf, dişleri çürümüş, perişan bu adama nefretle bakıyordu. Otuz küsur sene bu işi yaptığı halde bile aynı ilk gün heyecanını yaşardı... Sıkıntıdan, stresten protez, takma bacağı bile artık kaşınmaya başlamıştı.

Bir ayağı dizinden aşağı kesikti. Tam iki yıl protez bacağına alışmak için büyük mücadele vermişti. Yıllardır aşırı duman çekmekten, ayak damarı tıkanmıştı. Doktora gittiğinde, acı haberi duyunca oturduğu koltuktan saatlerce kalkamamıştı. Bir heykel gibi doktorun karşısında oturan Arap Mehmet birden ayağa kalkıp haykırmıştı:

"Lanet olsun, bir an önce keseceksen kes de işime gücüme bakayım doktor bey"

Sonra da arkasını dönerek odadan çıkmıştı. Doktor şaşırılmıştı..Yıllardır ilk kez böyle bir müşteri görüyordu. Nasıl bir insandı bu adam?. Bir hafta sonra da istediği şekilde sol ayağını süratle kesmişler di... Daha sonra, pansuman günlerinde Arap Mehmet'in bir telefon konuşmasını duyan doktor iyice bir şok geçirmişti.

"Alo, evet evet benim, sen misin Ahmet?... Yarın öbür gün hastaneden çıkıyorum, önemli değil, bir şeyim yok...Sol ayağımı kestiler, idare ederiz...Sana ne kadarlık mal lazımdı, olur tamam hallederiz, Allaha emanet ol."

Dediğini de yapmıştı Arap Mehmet. Uzman bir satıcı sayılırdı.. Hiçbir işini yarım bırakmazdı. Bir defasında müşterisine on gram esrarı götürürken, malı teslim edemeden, tesadüfen yakalanmıştı. Üç yıl hapis yattıktan sonra, çıktığı gün aynı müşterisinin karşısına dikilmişti.

"Kusura bakma biraz geciktim, al emanetini"

Müşterisi de hayret etmişti. Her zaman sözünde dururdu... Bu özellikleriyle İstanbul'un hatırı sayılır torbacılarından birisi olmuştu. Şimdi karşısında oturan bu sefil adamın niçin kalkmadığını da çok iyi biliyordu. Bedavadan bir duman daha fazla çekmek için, adam oraya yapışmıştı. Yıllardır bu sefil gibi binlerce insanı tanımıştı.

Esrar içmek her babayiğidin harcı değildi ki... Zengin içkisiydi bu meret. Paran çok, vaktin bol olacaktı bu içki de. Her zaman iki tip müşterisi vardı bu meretin... Zenginler...Sefiller...En çok bu sefillerden sıkıntı çekmişti. Zengin müşterilere hem saygı gösterir, hem de severdi.Zenginde sorun olmazdı. Maddiyat ve maneviyat yüksekti bu zengin müşterilerde. Ama bu öksüren, zor nefes alan, ihtiyar sefil keçi öyle miydi?... Maddiyatı olmayan birisinin, maneviyatı da yok sayılırdı. Arap Mehmet düşünürken adam bir sigara daha hazırlıyordu... Bugün bu adamdan kurtuluş yoktu. Adam her zaman ki sahte gülüşüyle, sahte konuşmalarına başladı:

"Mehmet abi ayağın hiç belli olmuyor iyi mi. Deminden beri volta atıyorsun, hani kesildiğini bilmesem, sanki yeniden büyümüş diyeceğim, vallahi billahi."

Şimdi de yağ çekmeye başlamıştı sefil adam...Tabii ki koca üçlüyü gördükten sonra. Namussuz herif, şerefsiz hırsız...Düşüncelerinden sıyrılırken gülmeye başladı...Elindeki sigarayı fırlattı.

"Al yap şunu da çekelim...Ben de biraz plaka hazırlayayım bari, birazdan gelen giden olur."

İç cebinden bir paket çıkardı. İçindeki toz esrarı, çay kaşığı ile ölçerek küçük kağıtlara eşit şekilde yaydı...Sigarayı saran adamın elleri titriyordu..Adam göz ucuyla onu izlerken yeniden öksürmeye başladı...

"Ne oluyor Naci elin ayağın titriyor ulan, kırk senedir çekiyorsun hala bir sigarayı saramadın"

Adam cevap vermedi..

Kapı dan sesler duyuldu...Kapıya doğru yürürken durdu..Birisi kapıya tekmeyle vurdu..Birileri bağırıyordu...

"Aç kapıyı Arap Mehmet...Polis aç kapıyı, sakın malı kaybedeyim deme içerdesiniz...Hadi aslanım bizi yorma sana güzelliğimizi yapacağız söz"

Arkasını döndü..Şok geçirdi..Adama baktı...

"Ulan yoksa Naci..."

Korkudan titreyen adamın elinde ki esrarlı sigara yere düştü...

"Affet beni abi, elini ayağını öpeyim ne olur Mehmet abi...Çok fena ezdiler,dayanamadım..Zaten seni alacaklarmış...Bařka çarem yoktu, affet beni"